

Een zeer uitgebreide reis over de hele wereld met midwinter

Op 4 januari gaven we ons jaarlijkse midwinterhoornconcert De Roep, deze keer in de Ontmoetingskerk. De start was weer zeer spectaculair: van verschillende kanten en hoogtes klonk de roep van midwinterhoorns van de Vaneker Blazers, die ook op elkaar reageerden. Alles was ook te volgen op beeldschermen in de kerk, waarop allerlei soorten interessante achtergrondinformatie vermeld werd. Zo zagen we ook een Sardijns blaasinstrument, gaven twee zangeressen een antwoord uit Oostenrijk en werden later ook de titels van alle nummers die we met IntervOcaal zongen vermeld. En er werden videoverbindingen gelegd naar het verre buitenland.

Vervolgens startte IntervOcaal met haar eerste lied 'Buiten waait de noordenwind' en hierna volgde 'Kinders van de Wind' uit Zuid-Afrika. Bij het lied 'Schlaft ein lied in allen dingen' uit Duitsland mocht het publiek voor het eerst ook meedoen, waarbij Diet goed de regie hield.

Marijke heette iedereen welkom, waarbij Piet een Engelse vertaling voor het anderstalige publiek gaf. Marijke vertelde ook kort over de geschiedenis van de Roep: de omkeer van de zon. Deze roep is onder andere voortgekomen uit onze vele buitenlandse contacten, zo hadden we vorig jaar bezoek uit Iran en hebben we als steun voor de vrouwen uit Iran gezongen. En we borduren voort op onze contacten in Georgië. En nadat Eldrige uit Suriname ons bezocht heeft, krijgen we later dit jaar een workshop van hem. En we keken vooruit naar later dit jaar: zo gaan we voor het WEEF-project voor het zevenhonderdjarig bestaan van Enschede alle singels vullen met een levend lint van mensen. En we kijken vooruit op een themafeest in Rheine waaraan we gaan meedoen. Het thema is Spanje. En tenslotte zette Lars de muzikanten, solisten en Diet in het zonnetje.

Das Offene Vokaal Ensemble D.O.V.E. uit Munster bracht een mooie melodie. Brigitte las het gedicht 'De tijdgeest' van Margot Veldhuizen, een perfect gedicht voor vandaag.

IntervOcaal ging verder met het lied 'Mze Shina' uit Georgië, waarbij het ensemble Khareba op de video met ons meezong. Ons oud-koorlid Tamara vertelde vervolgens over de bijdrage uit Georgië van het ensemble Khareba. Het kwam erop neer dat in muziek verbinding belangrijk is, iets waar wij natuurlijk helemaal achter staan!

Met IntervOcaal zongen we 'Chegenas' uit Armenië. Vervolgens bracht D.O.V.E. een Georgisch lied. En vervolgens was Sako aan de beurt met een ander Armeens lied: 'Hingala'. En opnieuw bijzonder: samen met solist Victoria uit Polen zongen we 'We hear you' ter ondersteuning van de vrouwen in Iran.

In de pauze werden loten verkocht. Na de pauze werden we opnieuw met de midsinterhoorns van de Vaneker Blazers ontvangen.

Hierna openden we de tweede helft met een swingend nummer: 'The scat Calypso' uit Trinidad. Diet wist het publiek hierin weer goed mee te krijgen. Hierna kondigde Diet de grootste technische uitdaging van de avond aan: we begonnen een gesprek met Maggie Richards in Tinidad. "Haar volume is gigantisch. Als ze haar Roep laat horen, dan hoor je het hier nog." En na even proberen was ze er, een vrolijk Nederlands sprekende mevrouw. Ze liet de roep 'Mangoes' horen die op Trinidad te horen is en IntervOcaal zong mee. Diet deed hierna nog een mooie aankondiging: Eldridge Delano uit Suriname geeft later dit jaar een workshop Caribische muziek. En Mario uit Sardinië kwam naar voren met een soort mini-midwinterhoorn: hij presenteerde verschillende Sardijnse fluiten. Deze zijn gemaakt van natuurlijke materialen. Andere fluitspelers gaven antwoord, net als bij de midwinterhoorn.

Met IntervOcaal gingen we weer van land naar land springen. Samenhangend met het zoutproject in Rheine bij het Munsterlandfestival zongen we het lied 'Arnisi' uit Griekenland. In Griekenland speelt zout een hoofdrol.

D.O.V.E. zong een Gealic lied uit Ierland.

Met IntervOcaal zetten we onze reis over de wereld voort en kwamen aan in Indonesië. Hier zongen we een nummer over wat belangrijk is in het leven 'Cublak cublak suweng'. De Indonesische leden van IntervOcaal maakten hier een mooie dans bij.

Hierna hield de opname van het concert er helaas mee op, maar nummers die we met IntervOcaal in ieder geval nog hebben gezongen waren het Italiaanse 'Un poquito cantas' en het Italiaanse 'Gracias a la vida'. Victoria zong nogmaals haar prachtige solo.

En we sloten af met het speciale 'Weef'-lied voor het 700 jarig bestaan van Enschede en met ons eigen lijflied 'Blij in Enschede'. Wat was deze uitgebreide muzikale reis over de wereld een bijzondere ervaring en wat hebben we prachtige plannen voor de toekomst. Zoiets kan alleen bij ons unieke multicultureel Wereldmuziekkoor IntervOcaal!

NB. De rest van de opnamen is later nog toegevoegd, zodat het hele concert nog tot 18 januari is terug te zien.